

บันทึกการเล่าเรื่อง

เรื่อง การสัมมนาสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน

ในวันอังคารที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 08.30 – 13.00 น.

ณ โรงแรมอีสติน แกรนด์ พญาไท กรุงเทพมหานคร

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p>นภาพรรณ มาตรเจริญ</p>	<p>ปัจจุบันประเทศไทยมีความจำเป็นต้องจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและเพิ่มความเจริญของประเทศ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และก่อให้เกิดการสร้างงาน เพิ่มผลิตภาพและศักยภาพการผลิตในระยะยาว ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว จำเป็นต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก หากเป็นการลงทุนจากภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวอาจไม่สามารถระดมเงินทุนได้เพียงพอเนื่องจากข้อจำกัดในด้านการระดมทุน และการดำเนินนโยบายด้านการลงทุนที่ต้องคำนึงถึงเสถียรภาพการคลังของประเทศด้วย ซึ่งแหล่งเงินทุนในการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายประจำปี, รายได้ของรัฐวิสาหกิจ, การกู้เงินของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ, การจำหน่ายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ, กองทุนรวม IFF, และการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP)</p> <p>การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership หรือ PPP) หมายถึง การร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในกิจการของรัฐ ซึ่งเป็นแหล่งทางเลือกสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งนอกเหนือจากการช่วยให้รัฐสามารถประหยัดเงินทุนแล้วยังได้รับความรู้ความเชี่ยวชาญของเอกชนในการดำเนินโครงการด้วย ซึ่งมีกฎหมายการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พ.ร.บ. การร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. 2562 โดยมีสาระสำคัญคือ มีการกำหนดนโยบายของรัฐที่ชัดเจน มุ่งเน้นความเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐและเอกชน การจัดการความเสี่ยงและผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งโครงการที่เข้าข่าย PPP ต้องประกอบด้วยกัน 3 ส่วนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มาตรา 4 “โครงการ” (วัตถุประสงค์การจัดตั้งโครงการ ต้องมีความสอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจต้องทำตามกฎหมายของหน่วยงานรัฐ) ซึ่งโครงการที่มีมูลค่ามากกว่า 5,000 ล้านบาท ให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ. การร่วมลงทุนฯ ปี 2562 ส่วนโครงการที่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการนโยบายฯ ตามมาตรา 9 ทั้งนี้โครงการที่มีมูลค่าต่ำกว่า 5,000 แต่มากกว่า 1,000 ล้านบาท คณะกรรมการ PPP จะพิจารณาการดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง 2. มาตรา 4 “ร่วมทุน” (การร่วมทุนกับเอกชนไม่ว่าโดยวิธีใด หรือมอบให้เอกชนลงทุนแต่ฝ่ายเดียว โดยวิธีการอนุญาต หรือให้สัมปทานหรือให้สิทธิไม่ว่าในลักษณะใด) 	<p>การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) เป็นการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในกิจการของรัฐ ซึ่งโครงการที่เข้าข่าย PPP ต้องมี 3 องค์ประกอบ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการ (วัตถุประสงค์การจัดตั้งโครงการ ต้องสอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจต้องทำตามกฎหมายของหน่วยงานเจ้าของโครงการ) 2. ร่วมทุน (การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีผลประโยชน์และแบ่งรับความเสี่ยงร่วมกัน) 3. โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ (โครงการมีความสอดคล้องกับกิจการตามที่ PPP ได้กำหนดไว้) <p>ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ ควรมีการจัดทำโครงการให้มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสังคมของประเทศ (แผนแม่บทฯ) และเข้าข่าย พ.ร.บ. การร่วมลงทุนฯ ปี 2562 (PPP) เพื่อเสนอต่อ สคร. ในการคัดเลือกโครงการบรรจุลงในแผนการจัดทำโครงการร่วมทุนตามมาตรา 12 เพื่อให้มหาวิทยาลัยฯ ได้รับงบประมาณอีกช่องทางนี้</p>

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>3. มาตรา 7 “โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ” (โครงการจะต้องมีความสอดคล้องในกิจการที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ อาทิ ทางหลวง การขนส่งทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ การโทรคมนาคม การศึกษา เป็นต้น)</p> <p>กระบวนการจัดทำและดำเนินโครงการร่วมทุน มีขั้นตอน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หน่วยงานเสนอโครงการที่เข้าข่าย PPP ให้กับ สคร. ซึ่งจะมีหนังสือแจ้งเวียนไปทุกหน่วยงานทุกๆ 6 เดือน ให้หน่วยงานเสนอโครงการที่เข้าข่าย PPP เข้ามา เพื่อคณะกรรมการจะพิจารณาบรรจุโครงการในแผนการจัดทำโครงการร่วมลงทุนตามมาตรา 12 (แผนร่วมทุนฯ) 2. การเสนอโครงการ (หน่วยงานเจ้าของโครงการจัดทำหลักการฯ และรายงานฯ เสนอคณะกรรมการพิจารณา โดยอิงจากมูลค่าโครงการ ทั้งนี้ หากดำเนินโครงการตาม พ.ร.บ.การร่วมทุนฯ ปี 2562 คณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้อนุมัติหลักการฯ ในส่วนคณะกรรมการนโยบายฯ ตามมาตรา 9 จะเป็นอำนาจของรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด 3. การคัดเลือกเอกชน 4. การกำกับดูแลโครงการร่วมทุน 5. การแก้ไขสัญญา /ทำสัญญาใหม่ <p>การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนจะเป็นการเพิ่มศักยภาพในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ที่สำคัญยังสามารถถ่ายโอนความเสี่ยงให้ภาคเอกชน ซึ่งภาคเอกชนจะมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงได้มากกว่าภาครัฐ นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและยังช่วยส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม การถ่ายโอนเทคโนโลยี หรือให้เกิดการขยาย ตลาดทุนภายในประเทศต่อไป</p>	